שער המצוות — שמות

אסור להגות השם ככתבו ואיסור קבלה מעשית כתיב זה שמי לעולם כתיב כמ"ש רז"ל. אמר לי מורי זלה"ה כי אמיתות פי' דבר זה הוא שלא יקרא ד' אותיות ההוי"ה ככתבן בלי מילוי אבל אם גם יקראנו במילוי כזה יו"ד ה"י וי"ו ה"י גם זה בכלל ההוגה את השם באותיותיו. ובענין קבלה מעשית מה שהוא שימוש האדם לעשות דברים נפלאים ע"י השבעת שמות הקדש כל העושה השבעות אלו גורם שיבואו תמיד בפיו ברכות לבטלה כי עבירה גוררת עבירה ואותם המלאכים שהוא משביען בעל כרחן מתגרים בו ומביאים אותו לידי ברכות לבטלה. ושאלתי למורי ז"ל שהרי ראינו דורות הראשונים שהיו משתמשין בשמות כנו' ובפרט כפי הנמצא כתוב בספר פרקי היכלות שהיו משתמשין בהם ר' ישמעאל ור' עקיבא לענין פתיחת הלב והזכירה. והשיב לי כי הם היו נטהרים באפר פרה כנו' בענין ר"ט שהיה מטהר הטמאים באפר פרה אע"פ שהוא היה אחר חורבן בית שני אבל עתה אנו כולנו טמאים לנפש אדם ואין לנו רשות להשתמש בהם. ושמעתי בשם מורי זלה"ה תשובה אחרת והיא זו כי כל מי שיתקיים בו על כן עלמות אהבוך כפי הפירוש שפירשו בו רז"ל אל תקרי עלמות אלא על מו"ת ור"ל כי כל מי שאפי' המקטרגים אוהבים אותו מפני שאין בו שום חטא שיוכלו לקטרג עליו ואפי' מלאך המות נעשה אוהבו מותר וראוי לו שישתמש בשמותיו ית' הקדושים אבל מי שיוכלו לקטרג עליו מלמעלה לומר ראה פלוני שעבר עבירה פלונית והוא משתמש בשמותיך הקדושים הנה אדם זה הוא ודאי יענישו אותו למעלה אם ישתמש בשמות הקדש. עוד שמעתי בשם מורי זלה"ה והוא כי כל השמות והקמעים אשר בזמננו הם מוטעים אפי' אותם הפועלים בנסיון אמיתי ולכן האדם המשתמש בהם נענש אבל אם היינו יודעים אותם על מתכונתם היינו יכולים להשתמש בהם.

גם היה מורי זלה"ה נזהר מלהוציא בפיו שום שם משמות הקדש או של המלאכים אפי' אותם הכתובים בספרים ולא היה זוכר אותם באמצע הדרוש אלא כדרך זה כשהיה זוכר מטטרו"ן היה אומר מ"ם טי"ת וכשהיה זוכר סמא"ל היה אומר סמ"ך מ"ם וכן כיוצא בזה וטעם הדבר לפי כשהקב"ה מסרם והשליטם על שליחותיו ומלאכיותיו צוה אותם תיכף כשיזכרם האדם וישביעם בשמו שיהיו נזקקים לו כנז' באותיות דר' עקיבא. והנה תיכף בשמוע המלאך שמזכירים שמו בעולם הזה נבהל ונרתע לאחוריו לשמוע אם משביעים אותו כדי שיהיה מזוקק להשלים שבועתו כנז' ואף אם רואה אח"כ שאינם משביעים אותו עכ"ז נרתע ונבהל בשמיעת שמו ומתקנא במזכיר שמו ומתגרה בו ומקטרג עליו. ופעם אחת שאלתי למורי זלה"ה כי הרי שמות אדני ואלהים וכיוצא אנו מזכירים אותם תמיד ואם כן למה אסור להזכיר שמות המלאכים הנבראים. והשיב לי בסוד ועברתי בארץ מצרים אני ולא מלאך כו' ופי' בזוהר לפי שהארץ היתה מלאה גילולים ואם ירד המלאך שם יתלבש באותה הזוהמא אבל הוא ית' אש אוכלת הוא ואין דבר עומד בפניו ואינו מקבל טומאה ח"ו

ולכן בהזכרת שם המלאך מתלבש הקול הזה באויר העולם אשר יש בו בחי' חומר וקלי' כנו' אבל שמותיו ית' אינן מקבלין טומאה לכן מותר להזכירם אבל שם ההוי"ה אף כי גדול על כל השמות צריך להעלימו מרוב קדושתו ומעלתו. אמנם שמות המלאכים שהם נמצאים בבני אדם הנקראים בשמותיו כגון מיכאל גבריאל מותר להזכירם ואין בהם חשש איסור.